

Transcendentalni svet

Kornelija Pope Toth

LOUISE HAY

začetek KONCA človeštva

Transcendentalni svet

www.duhovnarast.si

Kornelija Pope Toth

LOUISE HAY - ZAČETEK KONCA ČLOVEŠTVA

Založnik: PLUS REŠITVE, ANAMARIJA TOTH KOSTEVC S.P.

Oblikovanje: Simon Sumrak

Artiče, december 2017

Brezplačna E-publikacija

www.duhovnarast.si

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

[COBISS.SI-ID=293228288](https://nuk.ub.uni-lj.si/COBISS.SI-ID=293228288)

ISBN 978-961-288-196-2 (pdf)

Da bi lažje razumeli mojo novo knjigo »NEVROMARKETING RAZBIJA ILUZIJE«, ki vas opozarja na konec KONCA, bi vas rada spomnila na moje prispevke o Louise Hay iz leta 2015. Namreč, ona je s svojim naukom pognala stampedo človeštva v napačno smer. To je bil začetek KONCA.

Zdi se, da je začetek zlorabe religioznih in moralnih predpisov v marketinške namene postavil Napoleno Hill (26.10.1883 – 08.11.1970).

Nisem študirala zgodovine biznisa. Pa tudi Hillove knjige nisem sistematično prebirala. Zadostovalo mi je prebrati začetek knjige: »Think and grow rich« in knjigo o njegovem »srečanju s hudičem« (»Outwitting the devil«), da mi je postalo jasno, da je obrnil človeštvo v napačno smer. Ravno zato ga v biznisu povečujejo. Seveda, zaslepljen s pohlepom za denarjem vidi samo trenutno korist za sebe in mu ni mar, kakšno apokaliso bo povzročil.

Začetek - teoretičen del knjige o bogatstvu, je bil čisto v redu. Celu navdušila sem se nad njim, mu bila pripravljena slediti. Streznitev je bila kot mrzla prha. Nastala je ob prebiranju primera, katerega je postavil za vzor poslovne morale in vztrajnosti.

Opisoval je nekega človeka, ki je kupil zemljo, da bi na njej izkopal zlato. Vložil je zelo veliko denarja, zlata pa ni našel in po nekem času, polnem neuspehov, je prodal zemljo. Tisti pa, ki je zemljo kupil, je samo pol metra stran od tam, do kje je prišel ta prvi lastnik, našel zelo bogato nahajališče in silno obogatel.

In tako se je, po Hillovem mnenju, ta človek potem naučil svoje lekcije. Namreč, ko je postal agent za prodajo nekega zavarovanja, ni več tako zlahka popustil, temveč je VZTRAJAL, VSE DOKLER NI PRISILIL SVOJIH STRANK, DA LE KUPIJO TO NJEGOVO ZAVAROVANJE.

Tako je za poslovni ideal in vzor postavil AGRESIVNOST, VSILJIVOST IN MANIPULATIVNI TEROR do sočloveka, s katerim »ponudnik« ne odneha, dokler drugega ne prisili da se podredi in uboga.

Namreč, vztrajnost pri iskanju rude ni enaka vztrajnosti pri prodaji nečesa nekemu!

Nauk Louise Hay je neko nadaljevanje te (ne)morale in zavajanja, samo zapakirano tako lepo, da je videti kot ljubezen, čeprav je v resnici teror. Teror, proti vsem osebnostim, ki sestavljajo enega človeka. Teror proti vsakemu, ki ne zadovoljuje in ne izpolnjuje kriterijev, ki jih je postavila butasta ali ošabna in manipulativna človeška glava nekoga drugega.

Imeli smo se za (lažne) bogove. Mislili smo, da lahko podredimo in preoblikujemo naravo in naredimo nekaj boljšega, kot sta to narava in evolucija izoblikovali v milijonih let. Mislili smo, da lahko naredimo vse, kar si naša omejena človeška glava zamisli, brez da bi to imelo slabe posledice za vse.

Pa se ni obneslo. Začeli smo uvidevati svoje napake. Videli smo katastrofalne posledice naših dejanj in skesani smo postali pripravljani podrediti se naravi ter poskusiti spraviti v red to, kar smo uničili ...

In v trenutku, ko je bilo človeštvo tik pred tem, da sesuje svoje iluzije o nadmoči nad naravo (ki je tudi »Bog«), je prišla Louise Hay in REŠILA ZLO. Podprla je naš poraženi lažnobogovski ego. Dala mu je nove moči s parolami o »ljubezni do sebe« in z »mi imamo pravico, saj smo si to zaslužili«. Tako je omogočila in pognala novo ofenzivo proti naravi. Ta ofenziva je bila skrita pod pretvezo, da je to »pot sprejemanja sebe«.

Vprašanje pa je: kateri del sebe naj bi sprejemali? Tistega, ki je naš originalni božji del, četudi ni idealen ali je kaj hudega ušpičil? Ali pa tega, ki se je kot rakasti izrastek kreiral na ruševinah našega originalnega bitja in si umišlja, da je Bog, ki lahko razdira svetove in ustvarja nove; brez negativnih posledic?

Po vsem, kar Louise propagira in kar je naredila, je očitno, da je podprla tega lažnobogovskega, ki si jemlje pravico, da na podlagi svojih PREDPOSTAVK kreira svet. Tega homeopatija imenuje »karcinoza«. Na podlagi tega značaja izraste rak.

Niti opazili nismo, kdaj je ta naš lažnobogovski karcinotični »virus« prešel meje skesane podrejenosti naravi in ponovno prerasel v oblast nad njo.

Na primer naša ljubezen do živali! Ali so težnje oživeti dinosavre in mamute res ljubezen in ponižna želja restituirati to, kar smo uničili ali pa so teroristični ekshibicionizem, ki ga samo hočemo prikazati kot ljubezen?

Meje je težko opaziti in jih je tudi nemogoče preprosto postaviti. Gledam novo dokumentarno serijo na TV o reševanju osirotelih živalskih mladičev. Seveda, tudi jaz jih ne bi mogla pustiti umreti, če bi jih našla, vendar to ne pomeni, da se nam ni treba zamisliti nad vsem tem. Namreč, na eni strani porabimo ogromno denarja, da rešujemo npr. mladiče kenguruja (kot je prikazoval dokumentarec), po drugi strani pa se jih ubija, ker so se preveč razmnožili ...

Potem pa nekdo reši NEKO sestradano kravo v Indiji ...

A ni nepravilno, da je rešil samo eno kravo!? Odnosimo hrano vsem indijskim kravam ...

Tukaj je težko videti našo ošabno lažnobogovsko agresivno manipulacijo. Pa analizirajmo korak za korakom: Najprej: takšno obnašanje je vzeti si za pravico delati red v »tuji hiši«. To je tudi blatenje enega naroda pred svetom, prikazujoč ga kot brezsrčne, nehumane mučitelje živali. Ob tem pa je to povzdigovanje sebe kot rešitelja.

Sedaj pa se postavljajo nadaljnja vprašanja: KDO BO PLAČAL za reševanje vseh teh krav? Oziroma, ali bomo reševali krave ali pa ljudi? No ja! Ker vsi hlepimo po iluziji lažnega bogovstva, smo vsi pripravljeni sodelovati v tej maškaradi »dobrodelnosti«.

Če bi RES HOTELI pomagati, potem bi plačali indijskim delavcem (in še ostalim iz tretjega sveta) pravo ceno za njihovo delo in izdelke. Tako bi imeli dovolj denarja, da nahranijo in sebe in svoje krave in ne bi potrebovali naše »dobrodelnosti«.

Vendar mi hočemo trojno korist. Ne samo, da hočemo imeti poceni izdelke, temveč hočemo tudi možnost, da povečujemo našo »dobrodelno osebnost«. In

še pričakujemo, da nam bodo oni hvaležni in da bodo zaradi svoje hvaležnosti še bolj poceni delali za nas.

Gradacija lažnega bogovstva in vmešavanja v naravo je dejanje nekoga (kot o tem govorijo senzacionalne, srce trgajoče novice), ki je odkupil krave pred zakolom in jih spustil na svobodo! Oh, kako sentimentalno! Kako »humano«.

Ali ste opazili, kako smo že prišli na MOČNO zaničevanje narave? Prepričana sem, da niste. Niste opazili, da smo z reševanjem krav ZATRLI ČLOVEKA, ki v svoji prehrani še potrebuje meso. Ti in takšni »rešitelji« v prvi vrsti zatolčejo svojo osebnost in organizem, ki še potrebuje meso. Potem se postavljajo kot večvredni in si jemljejo pravico zaničevati druge, ki so POŠTENI do svojega telesa in mu omogočajo to, kar potrebuje. Nabijajo jim slabo vest in hujskajo svet proti njim. Na ta način izsiljujejo mesojedce, da bi tudi oni zatolkli svoje originalno bitje.

Namreč, ker še nismo dovolj razviti, še potrebujemo meso. In da ne bi bili kanibali, je Bog, kot pravijo, ustvaril živali, katerih naloga je prehranjevati nas. Ko duhovno rastemo, preraščamo svoje potrebe po mesu. Vendar pa obnašanje sedanjih vegetarijancev, ki je polno odpora, celo sovraštva do mesojedcev, ne govori o visoki stopnji njihove duhovne rasti!

Takšno vegetarijanstvo, sploh veganstvo, ni »sprejemanje sebe«, temveč zaničevanje in celo ubijanje tega dela našega bitja, ki za svojo rast, razvoj in funkcije še potrebuje meso.

Moj pokojni mož mi je pripovedoval, kako so prihajale uradne delegacije iz Afriških muslimanskih držav v Vojaško šolo v Rajlovcu (pri Sarajevu). Njihova naloga je bila, da preverjajo stanje in način zakola živali, s katerimi so hranili njihove (muslimanske) otroke, ki so bili tam na šolanju.

Oni SO sprejeli sebe! Sprejeli so, da potrebujejo meso. Za živali so se zahvaljevali Bogu, »humano« so ravnali z njimi in četudi so jih ubili, so se jim opravičili, se zahvalili za njihovo daritev, a sam zakol opravili tako, da bi žival čim manj trpela.

Nesprejemanje sebe ni zgolj v prehranjevanju. Naš lažnobogovski ego, spodbujan in napihnjnjen od Louise, ne sprejme nič, kar smo originalno mi. Govori se o »sprejemanju sebe«, vendar pa se s »pozitivnimi afirmacijami« bezskrupulozno ubija vse, kar je v nas in ne odgovarja kriterijem, ki jih je postavila Louise.

Če trdite, da nas je narava ali pa neki drugi stvarnik ustvaril kot idealne, potem bi bilo logično, da se sprašujemo kaj smo sami ušpičili, da nismo več idealni. Logično bi bilo najprej preveriti in izvedeti za kaj sploh gre, ne pa samo uničevati vsega, za kar naša omejena glave ne ve, čemu služi.

Louise je s svojimi hipnotizirajočimi slogani uspavala naš moralni del in našega »kontrolorja«, da bi dala prosto pot tem lažnobogovskemu »rakastemu izrastku« na naši osebnosti. Vodeni z njenimi slogani mi nismo sprejeli svojega originalnega dela, temveč smo sprejeli RAK. Zato ga imamo!

Ko berem o teh njenih metodah pozitivnih afirmacij, se v meni dviga asociacija na dril v ameriški vojski, kot ga prikazujejo filmi. S tem drilom se ustvarja vojaški stroj za ubijanje in zaničevanje vseh, ki se niso pripravljani podrediti.

Še večja stopnja oblastnosti nad naravo in naravno selekcijo so npr. senzacionalne znotrajmaternične operacije poškodovanega ploda. Namesto da se pusti, da narava opravi svoje, gremo reševati nekaj, kar ni sposobno za normalno življenje. Na ta način ZAVESTNO ustvarjamo generacijo degenerirancev, pohabljenecv oz. večnih porabnikov medicinskih in farmacevtskih storitev. In profit je zagotovljen za večne čase. Saj nezdravo bitje ne more ustvariti zdravega semena. In to nezdravo seme v nezdravi podlagi nima primernih pogojev, da uresniči potencial, ki je še v njem.

Intervencije na nivoju genetike so skrajni ukrepi proti naravi, vendar nastopajo pod geslom borbe za naravno.

Pred časom sem gledala reklamo, s katero Američani prepričujejo (programirajo!) ljudi v sprejemanje gensko spremenjene hrane. Trdijo, da je ustvarjena samo zaradi njih/nas in zaradi ljubezni do narave!

Prepričana sem, da je vse to samo priprava, da bi mi potem sprejeli nadaljnje lažnobogovske ekshibicije znanstvenikov, ki pa jih spodbuja biznis.

Zagotovo so že klonirali človeka! Trdijo pa, da bi ga klonirali samo za »izdelavo rezervnih delov«... No ja, ne morejo reči, kot so v romanu in filmu opisali, da ustvarijo celega človeka, potem pa mu postopoma jemljejo organe, dokler ga popolnoma ne »izpraznijo«.

Trdijo pa, da bodo »posadili« celice za določene organe, ki bi bili »rezervni deli«. Torej, imeli bomo »nasad uhljev« ali »nasad src« in »nasad ledvic« in vseh mogočih organov!(?)

Tudi če bi to bilo uresničljivo, ... ali ne bi bilo bolj logično, da se naučimo VOZITI AVTO, kot da bi nam morali kar naprej kupovati nove avte, ker jih mi, takoj ko sedemo v njih, že razbijemo ali na kakšen drugi način uničimo? ...

S senzacionalnimi, herojskimi in seveda zelo dragimi posegi »rešujemo« tudi težko bolne in hudo poškodovane ljudi (sedaj pa že tudi živali), ko pa je že takoj jasno, da jih ni mogoče rešiti. Podaljšali smo jim TRPLJENJE za nekaj dni ali tednov, namesto da bi jih humano in v miru pustili umreti, ko se niti ne bi zavedali.

Potem pa se odgovornost zvrne na svojce, ki morajo nase prevzeti greh MORILSTVA. Namreč, sedaj se morajo oni odločiti in morajo oni izklopiti aparat, ki njihovega svojca umetno drži pri življenju.

Seveda je treba pomagati. Vendar to, kar počnemo, ni pomoč. To je samo kontriranje naravi in vmešavanje v takšne naravne procese, kjer nimamo kaj iskati, ker nimamo pojma.

Na razpolago so nam dane PREPROSTE IN UČINKOVITE METODE PREVENCIJE in TERAPIJE problemov in bolezenskih stanj. Mi pa o njih ne želimo nič slišati.

Zaradi iluzije o svoji superiornosti in nadmoči, a pod vplivom nauka Louise Hay, raje trpinčimo sebe in druge in uničujemo svet.

Z vsemi temi »dosežki« lažnobogovskega ega Louise še ni bila zadovoljna. Iluzijo bogovstva je bilo treba pripeljati še višje – do prepričanja, da je božje v človeku v popolnosti uničeno in da na novo kreirano bitje blešči v polnem sijaju. Pozabila pa je, da iluzije prej ali slej počijo. Dosegla pa je to, da nam ni več pomoči, saj nas je naredila za popolnoma »neozdravljive«.

Mar se niste nikoli spraševali, kako je to možno, da človeka rak preraste v popolnosti, on pa nič ne občuti? Ko pa začuti, je že v popolnosti uničen.

To je zaradi tega, ker človek vse svoje bitje potlači, zaklene, in odreže od svoje zavesti in se dela, kot da ono ne obstaja več. Na primer, boli vas ali imate pa vročino, ali se vam celo bitje upira neki telovadbi, ali vas je strah, ali sovražite in se jezite ... Kaj delate? Premagujete! Distancirate se! Odmislite! Odlebdite v meditacijo ali se napolnite z jogo ... In s še večjo močjo silite s svojim naprej. Ko pa se vse sesuva, boste raje umrli (pogosto zaradi raka), kot da bi odprli svoj »sod s smodnikom« in priznali v prvi vrsti sebi, da niste tako dobri in svetniški, kot si to domišljate.

Najhujši problem pa je v tem, da so načela, ki jim sledite samo PREDPOSTAVKE iz vaše ali neke tuje glave o tem, kaj naj bi bilo dobro in pravilno. Takšne predpostavke pa so VEDNO NAPAČNE.

Materialni nivo je samo en aspekt tega problema. Louisina uničujoča metoda pozitivnih afirmacij je terjanje popolne oblasti ne samo nad telesom, ampak tudi nad srcem in možgani. S tem je ona sprožila številne hude probleme: od epidemije raka pa vse do gospodarske krize.

Zavedam se, da ste sedaj jezno pomislili, da se mi je zmešalo, ko tako govorim. Prosim sledite mi korak za korakom naprej.

#####

Preprosto potlačevanje, ki ga imenujemo »metanje pod preprogo«, namesto da bi probleme predelali, je narobe, vendar se zavedamo svoje hinavščine pa tudi tega, kar smo potlačili. Na ta način še imamo možnost rešitve.

Npr. pred taščo se delamo fino, čeprav jo sovražimo. Ko pa je ni zraven, damo svojemu sovraštvu prosto pot.

Torej, čeprav smo do tašče hinavski, se naše sovraštvo ne kopiči v nas. Zaradi potlačene jeze ne bomo zboleli, vsaj ne hudo. Ker pa se zavedamo sovraštva, na višji stopnji duhovne rasti tega ne bo težko z ozaveščanjem predelati.

Za Louise to ni bilo dovolj. S pozitivnimi afirmacijami bolj in bolj globoko zatlačujete svojo npr. jezo. Ob tem pa še sebe prepričujete, kako ste večvredni, kot ta vaša »tašča« in duhovno visoko razviti. Zato tudi tega več ne vidite o sebi tega, kar je sicer na površini in vsem na očeh.

Vendar Louise zahteva še več. Uči nas, kako naj bi dobili oblast nad srcem in kako naj bi iz srca izsilili tudi nek občutek ljubezni, čeprav ga ni.

Dresuro proti srcu začnemo pri otroku takoj, ko se rodi. Človeka imamo za krono stvarstva ter govorimo o svobodi in demokraciji. Kljub temu pa človekovemu otroku ne priznavamo sposobnosti in mu ne damo pravice, ki pa jo dajemo živalim in njihovim mladičem: na primer, da vedo kdaj so lačni in kaj in koliko jim paše pojesti.

Jemljemo si pravico NAREKOVATI in VSILJEVATI otroku. Zastonj kriči, ko je lačen! Čeprav se širokoustimo z gesli o sprejemanju sebe in narave, se ne bomo podredili temu, kar otrokova narava narekuje, pa čeprav gre za preprosto fiziološko zadevo, kot je npr. lakota.

Otroka bomo celo dresirali, kako naj v popolnosti uniči vse, kar je originalno v njem. Za vse smo si izmislili pravila – samo da ne bi bilo »po božje« oziroma kot to narava narekuje.

Če ne želi trpeti zaradi npr. lakote, otrok je prisiljen »odrezati« svoj želodček. S tem ubije občutek lakote. Vendar to za nas ni dovolj! Hočemo, da čuti lakoto,

vendar izključno takrat, ko smo mi to določili in ravno za to hrano, ki smo mu jo namenili. To pa ne gre!

Tako se zatekamo po pomoč k medicini in farmaciji --- vse pa s ciljem, da mu preprogramiramo njegov organizem tako, da bi »idealno funkcioniral«, vendar ne po »narekovanju« narave (Boga), temveč takrat in tako, kot mu mi narekujemo.

Zdravila sem nekega otroka. Otrokovo stanje se tudi po nekaj dneh ni izboljšalo. Na moja vprašanja o otrokovem apetitu je mati jezno povedala, da otrok NIMA APETITA in da že nekaj dni NIČ NOČE JESTI. Bila pa je v skrbeh, da bo otrok shiral in je nestrpno terjala od mene, da naj nekaj ukrepam.

Šele na moja dodatna vprašanja sem izvedela pravo resnico o otroku in njegovem apetitu.

Resnica je bila ta, da je bila punčka ves ta čas hudo lačna in je močno prosila mater, da ji da neke piškote, ki si jih je močno želela. Pasalo ji ni nič drugega. Saj ni čudno! V bolezni smo izčrpani. Potreba otroka po sladkem je bila ravno pravšnja za to situacijo. Potrebovala je lahko prebavljive ogljikove hidrate, ki bi takoj potešili njene energetske potrebe. Ta energija bi dala njenemu želodčku moč, da prebavi še moko in jajce, ki sta bila v teh piškotih. Tako bi dobila še dolgotrajno, počasi osvobajajočo se energijo in dober občutek sitosti. Jajce v piškotu pa bi zadovoljilo njeno potrebo po beljakovinah in ostalih potrebnih snoveh.

Toda mati nikakor ni hotela dati otroku teh piškotov! Rajši je videla, da otrok strada. Tudi jaz je nisem uspela prepričati.

Torej ne samo, da je ta mati izstradala svojega otroka, temveč mi je ves čas dajala napačne podatke, kar je onemogočilo pravilno izbiro zdravila in s tem onemogočilo hitro ozdravitev. Namreč v homeopatiji so zelo pomembni VSI simptomi, kajti na podlagi vsega tega se določi terapija.

Zraven vsega jo je silila s hrano, ki bi jo obremenjevala in bi jo celo zastrupljala z nepotrebnimi farmacevtskimi izdelki, samo da bi otroka preprogramirala, da funkcionira po njeni diktaturi in ne po lastnih potrebah.

In takšno trpinčenje, med drugim tudi otrok, je nastalo pod močnim vplivom Louise Hay in njenih sledilcev. Za takšno metodo pa ne moremo govoriti, da sledi svojim parolam o »ljubezni in sprejemanju sebe«.

Po metodi Louise Hay in njenih sledilcev smo proglasili za hudobno vse, kar smo mi v resnici in to s polno močjo hoteli umakniti — potlačiti. S tem smo od sebe naredili tempirano bombo.

Najhujše pa je, da smo z vsem tem zgradili iluzijo, da smo se počistili od »grehov« in dosegli visok nivo duhovne rasti, da smo uredili vse probleme in da smo bogovsko uspešni svetniki.

Z vsem tem smo samo naredili sebe za neozdravljive. Namreč, bolezni so kot »smeti«. Ne moreš pa jih očistiti, če nekdo trdi, da smeti več nima v sebi in da njegovo bolno telo nima nobene veze z njegovo svetniško dušo.

Louise nas torej uči, kako speljati ta morilski pohod proti sebi in naravi in kako zgraditi iluzije naše vsemoči.

Naslednji usodni korak naše Louise je »nauk« o tem, kako razbijati signale, ki prihajajo iz nas in preko katerih nas naše ubogo bitje hoče obvestiti in opozoriti, da nekaj ni v redu. Gre za tako imenovane »negativne misli«, ki se nam podijo po glavi, in negativna čustva, kot so strahovi, nesamozavest in podobno.

Namreč, Louise trdi, da imamo svoje probleme prav zaradi takšnih misli. Po njenem bi to izgledalo takole: Voziš se v avtu in te naenkrat preplavijo negativne misli, polne strahu. Delaš črne scenarije o tem in onem. Nato upoštevaš Louise in se močno trudiš s pozitivnimi afirmacijami. Trudiš se misliti samo lepo — saj »ti to že zaslužiš« ... in narediš vse mogoče, kot ti Louise svetuje -- da le ne bi videl, kako sveti rdeča luč na komandni plošči tvojega avta. In kljub tvojemu trudu s pozitivnimi afirmacijami, si tvoj »neposlušni nos« vseeno drzne vohati dim iz motorja. Zatem se še bolj trudiš, kot te je Louise naučila. In ko že ravno misliš, da ti je uspelo, te tvoje »trmaste misli« začnejo

moriti s tem, da ti gori avto in še ti v njem ... Ti pa se še naprej trudiš, tako kot te je tvoja Louise učila ... Ko pa boš zgorel, boš sebe obdolžil, da si sam kriv, ker nisi bil v stanju premagati svojih »negativnih misli« in jih nadomestiti s pozitivnimi.

... ker je Louise iznašla tudi prefinjeno manipulacijo za umik, ki ji omogoča, da se izvleče iz odgovornosti zaradi zavajanja. Zamenjala je mesto vzroka in posledice. In tako nisi v stanju, da vidiš, da so bile »negative misli« POSLEDICA in ne vzrok za požar.

Hoteli ste iluzije in dobili ste iluzije. Pa še takšne, ki ostajajo, tudi če se vse drugo sesuje. Nihče vam ne more pomagati, saj ste prepričani, da ste na tem področju, ki je odgovoren za vaše trpljenje, vse v popolnosti počistili in uredili. In raje boste obdolžili sebe kot Louise, ki ste jo postavili na svetniški pedestal.

Nekoč sem imela »debato« z nekim moškim. Ta mi je dejal naslednje: »sem slabič, ker nikakor ne uspem prisiliti sebe v akcijo, kadar me bolijo noge«. Nisem mu uspela dopovedati, da »zlikovec« ni ta njegov del, ki ne uspeva prisiliti svojega bolnega telesa v akcijo, temveč da je zlikovec prav ta, ki se hoče prisiliti v akcijo, čeprav telo sporoča, da tega ne zmore.

Sodobna duhovnost in miselnost silita človeštvo, da ima za napačno to, kar je prav, in obratno. Saj nisi slabič, če upoštevaš svoje bolno ali zaradi česa drugega oslabeledo telo. Tudi hrasta ne silimo, ko se je komaj skalil iz zemlje in je še samo bilka. Niti armiranega betona ne obremenjujemo, dokler je še svež. Ščitimo jih, ko so še ranljivi, da bi imeli čas POSTATI MOČNI in potem zdržati obremenitve.

Popularna duhovnost je razbila tudi »zrcalo«, neobhodno potrebno za našo osebno rast in razvoj. »Zrcalo« nam kaže naše slabosti. Ko jih vidimo v zrcalu drugih, imamo možnost, da jih na pravilen način predelamo. Samo tako lahko napredujemo na poti naše osebne rasti. Vendar smo z Louisinim naukom zatlačili svoje odpore in si naredili iluzijo, da v drugih ne vidimo nič slabega, se na nikogar ne jezimo in nas nič ne prizadene.

Nauk o »odpuščanju« pa je še največja neumnost.

Razložila bom na primeru: nekdo si lasti pravico vzeti večji kos torte, kot mu pripada. Na to vi, ki ste ostali prikrajšani, zahtevate svoj kos nazaj. To seveda žali tistega pohlepneža. Če bi si dopustil trpeti v svoji užaljenosti, bi prej ali slej prišel do spoznanj. Pa ne samo do tega, da nima pravice jemati od drugih. Marsikdaj bi ugotovil tudi to, da dejansko ne potrebuje tega dodatnega kosa, ker je tudi z enim že sit in zadovoljen.

Vendar Louise in njej podobni učijo o ODPUŠČANJU. Torej, vi »odpustite« tem, ki so vas ropali (in bodo ropali še naprej!), a oni pa bodo vam velikodušno odpustili vašo »nizkotnost« in »pohlep« in da ste si sploh drznili pomisliti, da tudi vam karkoli pripada.

To je pomen tega, kar vas uči vaša Louise. Če hočete, da vas imajo za kulturnega in dobrega človeka, potem morate ne samo prepustiti drugim svoj delež, temveč jih še ljubiti zaradi tega. In celo sami priznati svojo »napako«, da ste pohlepni in ste si sploh drznili pomisliti, da še vam pripada nekaj, vsaj za golo preživetje.

Tudi zatem, ko sem odprla svoj s. p. (leta 1993), sem še naprej ostala »socialistični zdravnik«, ki dela za drobiž, celo zastonj, samo da bi pomagala. Velikokrat pa mi niti te male vsote niso hoteli plačati. Celozmerjali so me, da sem pohlepna in da mi je samo do denarja. Bogatejši je nekdo bil, tem manj mi je bil pripravljen plačati in bolj močno me je napadal in celo zahteval vse zastonj.

Ne vem, kdo je pohlepen: tisti, ki zahteva od tebe, da opraviš neko delo, potem pa noče plačati niti minimalnega zneska za to, ali pa ti, ki si delo opravil in bi sedaj za to hotel vsaj neko minimalno plačilo.

Vendar so Louise in njej podobni obrnili svet. Z njihovim naukom dobi ropar ne samo dodatno pravico, da ropa, temveč tudi občutek večvrednosti nad oropanim. In jasno, takšna pohlepna »lakota« ne samo, da se ne poteši, temveč postaja vse večja in terja vse več in več. Končala pa se bo v hudih vojnah.

Hočete iluzijo? Potem pa sprejmite to in takšno igro in vse njene posledice. In blagoslavlajte te, ki vas ropajo. Tako vas uči vaša Louise.

Tudi s prepovedjo kritiziranja nam je Louise naredila večkratno škodo.

Res je, da nimamo pravice kritizirati! Namreč, vsak bi najprej moral »počistiti pred lastnim pragom«. Vendar Louise ne pomaga, da »čistimo«. Samo prisili nas, da »mečemo pod predpražnik«. Na ta način:

- potlačimo v sebi npr. jezo zaradi napačnega početja nekoga in delamo tempirano bombo v sebi;
- onemogočimo, da razčistimo pri sebi to, kar bi kritizirali pri drugih;
- tem pa, ki delajo narobe in so zaslužili, da bi bili kritizirani, damo moč in možnost, da nadaljujejo s svojim napačnim početjem in
- smo odgovorni tudi, ker smo tem drugim s tem onemogočili, da popravijo svoje napake in izboljšajo svoje početje.

Postavlja se preprosto vprašanje: ali je res kritiziranje žlehtnoba? In ali ti je res prijatelj samo tisti, ki te hvali in »vedno stoji ob strani«?

Pomislite na svojega otroka. Ali bi se naučil snov, če bi ga prenehali »kritizirati« - opozarjati, ko nekaj ni naredil dobro?

Na žalost, se po Louisini metodi to že res dela. Tako niti učitelj v šoli ne sme več povedati učencu, da ni dobro naredil naloge. Če bi si drznil, potem že tečete, da bi ga napadli, ker je »razžalostil« vašega ljubljenega otročička.

Nihče ne sme več nikomur povedati, da je naredil nekaj narobe, saj bi ga takoj obdolžili in umaknili s sveta.

Saj po popularnih metodah miselnosti si ti ta Bog, ki si »si zaslužil«, da te hvalijo, ker je to, kar narediš, vedno samo dobro in prav.

Vse je postavljeno tako, da ti nihče ne prigovarja. In ker ti nihče ne prigovarja, to jemlješ za dokazilo, da je pri tebi vse v najboljšem redu.

Pozabil pa si, da ni več socializma, ko bi ti kdorkoli karkoli zagotovil in omogočil. Kapitalistično gospodarstvo je tržno in borba za premoč in nadmoč je močna. Konkurenca je huda in blagoslovljene so še tako umazane metode za izrivanje konkurence. Tako ne boš dobil niti najbolj preprostega nasveta, sploh pa ne zastonj. A tudi, če ga boš drago plačal, ne bo ravno uporaben.

Ti pa boš presenečen, da te nihče ne bo hotel vzeti v službo in boš ostal brez sredstev za preživetje. Ne boš vedel, kaj je s tabo narobe. Nihče ti ne bo povedal in nihče ti ne bo dal nasveta. Saj tako in tako ne bi imelo smisla. Saj si tako in tako prepričan, da vse delaš pravilno in da si v redu.

Mislím, da sedaj ni več težko odgovoriti na vprašanje, kdo ti je v pomoč: tisti, ki te hvali, ali tisti, ki te kritizira? Tako je to na vseh področjih življenja. Preden pa odprete usta za ugovor, hitro premislite, ali je sploh kakšen dovolj fin način, da ti nekdo pove, da nimaš prav?

Trditev, da se vsaka bolezen da pozdraviti --- drži, samo ne na način Louise Hay. In zakaj je sama, kot trdi, ozdravela s to metodo pozitivnih afirmacij?

O tem se lahko diskutira. Dovolite mi, da omenim samo dve možnosti:

- poučujejo, kako je reklama najbolj uspešna, če nekdo pripoveduje »svoje« izkušnje ... Ali ste res prepričani, da tisti, ki ti pripoveduje, resnično pripoveduje svoje izkušnje? Jaz nisem! Vsaj NE VEČ.

- druga, policijska metoda pa je ta, da ujamejo nekega zlikovca in v kolikor je pripravljen izdati druge (sostorilce), njega osvobodijo ...

Ne verjamete? A ste res prepričani, da se duhovne in psihološke metode uporabljajo samo v dobro smer?

Ali ste prepričani, da samo pretiravam?

Tudi jaz sem marsikdaj pomislila, da le pretiravam. Pa sem po nekam času dobila dokaze, ki so ne samo so potrdili resničnost mojih »pretiravanj«, temveč so pokazali tudi to, da je resnica veliko hujša od teh mojih trditev, za katere sem mislila, da so pretirane.

Kaj, če bi tudi vi PREMISLILI in PREVERILI! Za vsak slučaj!

Kaj pa, če mogoče le imam prav?

POST SCRIPTUM

Ko sem leta 2015 pisala o Louise Hay, še nisem mogla vedeti, kako se bo vse skupaj nadaljevalo. Vedla sam samo in čutila, da je vse hudo narobe.

In tako je postala popularna hipnoza in še marsikaj.

Na koncu pa prihaja nevrolingvistično programiranje (NLP).

Louise je bila **začetek KONCA**, NLP pa je **konec** tega **KONCA**.

Edina sreča je, da le niste tako močni in da metode le niso tako zelo uspešne, kot bi vi to hoteli. Tako apokalipsa ne bo nastopila »čez noč« in še imate malo časa da se ustavite in izvlečete, preden preidete v »zono somraka«, od koder ni več povratka.

Rešitev je možna in nam je bila dana že pred četrto stoletje, pa je niste hoteli. Zaradi »instant« in »hitrih metod« ste ne samo zapravili 25 let, temveč ste se v tem času, zaradi takšnih kot je Louise Hay, vse hitreje pogrezali v slepoto in v »neozdravljivo« stanje.

»Matura« je že v teku. Kljub temu vam še niso zaloputnili vrat pred vašim nosom. Še vedno imate možnosti, da maturo naredite, ali pa da vas vsaj ne vržejo iz šole. Morate pa zelo pohiteti.

Edino kar vas lahko reši, je pravilno ozaveščanje. Vendar bom o tem pisala pozneje.

Zastonj je pisati o poti ven iz pekla, ko pa ste še naprej v svojih iluzijah prepričani, da ste že »zagrabili Boga za brado«.

Nikakršen tehnični razvoj ali pravno-formalne spremembe nas ne morejo pripeljati naprej, če se sami ne spremenimo.

Vendar metode, ki so bazirane na potlačevanju in samosugestijah, dajo samo iluzije, ne pa tudi prave, globoke spremembe naše osebnosti.

Nadaljevanje o usodi človeštva oz. koncu KONCA boste našli v mojih dveh knjigah:

OZAVEŠČANJU NAPROTI in **NEVROMARKETING RAZBIJA ILUZIE**

Njun namen je, da vas zbudita iz vaših iluzij in da vas ustavita v vašem drvenju navzdol.

Šele zbudjeni boste v zmožni in pripravljeni resnično preučiti, preskusiti in se posvetiti ozaveščanju, kot edini metodi, ki vas lahko potegne iz vaših problemov.

Transcendentalni svet

www.duhovnarast.si